

"İşte, o ova içinde yüksek bir dağ var. Üstüne çıkacağız, ta bütün etrafı görülsün. Hem her şeyi yakınlaştıracak güzel dürbünleri de beraber alacağız. Çünkü bu acîb memlekette acîb işler oluyor..." Dağa çıkıp dürbünle bakmayı nasıl değerlendirirsiniz?

İnsan uzaktaki bir varlığı görebilmek için yüksek bir yere çıkar ve dürbün kullanır. Üstad Hazretleri Mektubat adlı eserinde,

"Felillâhilhamd, sırr-ı temsil dürbünüyle, en uzak hakikatler gayet yakın gösterildi. Hem sırr-ı temsil cihetü'l-vahdetiyle, en dağınık meseleler toplattırıldı..."(1)

buyurduğundan, bu derste geçen dürbünü de yine **"temsil"** olarak değerlendirmemiz yerinde olur.

Bir önceki şıkta geçen sofrâ misalini tekrar hatırlayalım:

Soframıza konulan bir meyveyi yediğimizde tabağa yahut masaya teşekkür etmediğimizi bir temsil olarak değerlendirip, yeryüzü sofrasında istifademize sunulan nimetler için de ne ağaçlara, ne bahçelere, ne de bostanlara değil, Allah'a şükretmemiz gerektiği hakikatine bakabiliriz. Bu temsil bir dürbün olur ve bize o rızıklardaki **Rezzak** isminin tecellilerini gösterir.

1) bk. [Mektubat, Yirmi Sekizinci Mektup, Mahrem Bir Suale Cevaptır.](#)